

Enderrock | Marc Serrano | Actualitzat el 18/02/2022 a les 12:00

Les cançons de blaus i tristeses de Xicu

L'artista castel·lisbalenc estrena el disc 'Blau'

Xicu | Juan Miguel Morales

Foguejat com a bateria dels grups **Ginestà** i **Ambauka**, l'artista vallesà ha decidit foragitar les cabòries amb el disc autoproduït *Blau* (Satélite K, 2022), el seu primer llarga durada en solitari. Per a **Xicu**, si la tristesa té un color, aquest és el blau. En conversem amb ell.

¿He tocat la bateria en un munt de grups, però sobretot sempre he escrit moltes cançons per a mi mateix com a autoteràpia? Així, d'una manera molt natural i inesperada, és com va sorgir la llavor del projecte musical propi de Cesc Valverde, conegut amb el sobrenom artístic de **Xicu**. Des de llavors, l'artista de Castellbisbal va llançar-se a la piscina i va compartir les seves creacions amb el públic amb un primer EP conceptual, anomenat *Sol* (Satélite K, 2021), i el senzill ¿Ja he plorat prou?.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=vjSKje_Gofk

Ara presenta l'àlbum de debut, titulat *Blau*, un treball dens amb una desena de cançons que plasmen els seus sentiments de tristesa més absoluta a través d'un viatge que gira al voltant de la foscor, amb unes lletres que no deixen de banda l'amor i que també ofereixen un cert bri de llum i d'esperança. ¿En aquest disc -segons confessa **Xicu**- la sonoritat s'ha convertit en més crua i estripada que a l'anterior, i ha tingut més pes la tendència musical urbana. He volgut deslliurar-me d'aquella típica sonoritat de nen bo".

